

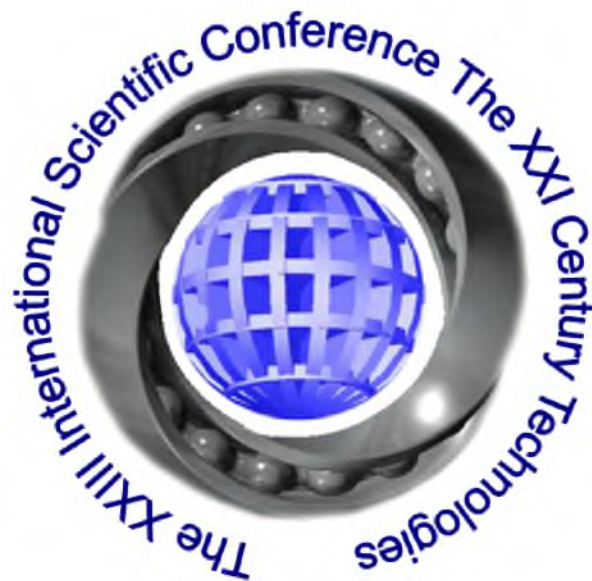

- Сумской национальный аграрный университет
- Национальный технический университет «ХПИ»
- Политехника Свентокржинская в Кельцах (Польша)
- ООО «ТРИЗ»
- Сумской государственный университет
- Харьковский национальный технический университет сельского хозяйства имени Петра Василенко
- Украинская технологическая академия

ТЕХНОЛОГИИ XXI ВЕКА

Сборник тезисов по материалам 23^й международной
научно-практической конференции
(11-16 сентября 2017 г.)

Часть 2

Секции: «Прогрессивные технологии в экологии и энергоэффективность», «Прогрессивные технологии в экономике», «Прогрессивные технологии в преподавании»

Сумы, Одесса – 2017

Технологии XXI века: Сборник тезисов по материалам 23^й международной научно-практической конференции (12-16 сентября 2017 г.). Ч.2. – Сумы: СНАУ, 2017. - 175 с.

Сборник содержит тезисы докладов, посвященные вопросам внедрения прогрессивных технологий в экологии, энергосбережении, экономике и методике преподавания в вузах.

Сумский национальный аграрный университет, 2017 г.

стеми треба враховувати всі чинники і мобілізувати внутрішні джерела стимулювання інноваційної активності [1].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Геєць В. Інноваційні перспективи України: Монографія. / В.М. Геєць, А.К. Кінах, В.П. Семіноженко. – Х.: Константа, 2006. – 272с.
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Лосина Є.С., студент, Дутченко О.М., доцент, Сумський державний університет

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АПК

У сучасних умовах підвищення конкурентоспроможності продукції агропромислового комплексу неможливе без впровадження інновацій у виробництво. Інноваційна діяльність є важливою складовою системи заходів по прискоренню розвитку сільського господарства, підвищення його конкурентоспроможності і ефективності. Інноваційна політика є потужним важелем, за допомогою якого можна здолати спад в АПК, забезпечити його структурну перебудову і наситити ринок різноманітною конкурентоздатною продукцією.

Інноваційні процеси в АПК мають свою специфіку. Основними особливостями інноваційних процесів в агропромисловому комплексі є:

- різноманітність номенклатури і асортименту сільськогосподарської продукції і продуктів її переробки;
- істотна відмінність в технологіях виробництва різних видів продукції;
- залежність від природних умов;
- великий проміжок часу між створенням нових видів продукції і їх масовим виробництвом;
- відмінність різних регіонів країни за агротехнічними умовами виробництва та ін.

Слабкою ланкою в розвитку інноваційної діяльності є нерозвиненість ринку інноваційної продукції, відсутність ефективного організаційно-економічного механізму управління інноваційними процесами.

У сучасних умовах інноваційний шлях розвитку сільського господарства має три основних взаємозв'язаних напрями:

- інновації в людський чинник, що можливе лише при пріоритетному розвитку освіти, фундаментальних та прикладних науково-дослідницьких організацій, що розробляють нововведення, створення бази даних по інноваціях, а також інформаційно - консультативної системи, що обслуговує сільськогосподарських товаровиробників;
- інновації в біологічний чинник, які пов'язані з розробкою та освоєнням нововведень, що забезпечують підвищення родючості ґрунтів, врожайності сільськогосподарських культур та продуктивності тварин. Саме важливість інновацій в біологічний чинник є відмінною рисою інноваційного розвитку сільського господарства порівняно з іншими галузями;
- інновації технологічного характеру, які забезпечують вдосконалення техніко - технологічного потенціалу сільського господарства на основі застосування енерго- та ресурсозберігаючої техніки і наукомістких технологій.

Вибір пріоритетів інноваційного розвитку повинен здійснюватися на основі аналізу потреб виробництва, існуючих і прогнозних ресурсів, досягнень в науково-технічній сфері.

Основними напрямами реалізації інноваційної політики в АПК є:

- формування пріоритетних напрямів інноваційного розвитку агропромислового комплексу України;
- розробка і вдосконалення нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності, механізмів стимулювання захисту інтелектуальної власності в інноваційній сфері;
- подальший розвиток діяльності аграрної науки по пріоритетних напрямках фундаменталь-

- них і прикладних досліджень і розробок;
- розвиток інфраструктури інноваційного процесу, включаючи системи інформаційного забезпечення, сертифікації і просування розробок, підготовки і перепідготовки кадрів;
- прискорення освоєння у виробництві досягнень науки і техніки і передового досвіду;
- стимулювання розвитку інноваційних процесів в галузі і вдосконалення управління цими процесами;
- посилення державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників з метою відновлення їх платоспроможності і підвищення можливості здійснювати інноваційну діяльність.

Таким чином, одним із головних факторів підвищення конкурентоспроможності підприємств АПК є їх інноваційна активність. Активізація інноваційної діяльності вимагає, з одного боку, державного управління і координації дій усіх її суб'єктів, з іншої - інтеграції усіх зацікавлених структур в реалізації інновацій, залученні інвестицій, створенні умов, сприяючих інноваційному процесу і впровадженню досягнень науки і техніки в агропромисловий комплекс країни.

Виганяйло С.М., ст. викладач кафедри кібернетики та інформатики, Сумський національний аграрний університет

ЗАСТОСУВАННЯ НЕЙРОМЕРЕЖНИХ ТА МЕРЕЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.

Комп'ютерні технології, які дістали назву нейромережних, працюють аналогічно принципам роботи нейронів головного мозку людини і дають змогу розпізнавати мову людини й абстрактні образи; класифікувати стани складних систем; керувати технологічними процесами і фінансовими потоками; розв'язувати аналітичні дослідні, прогностичні задачі, пов'язані з великими інформаційними потоками. Нейромережні технології (НТ) полегшують фахівцю процес прийняття важливих рішень в умовах невизначеності, дефіциту часу й обмеженості інформаційних ресурсів.

Особливістю нейронних мереж є їхня здатність змінювати свою поведінку залежно від зміни зовнішнього середовища, видобувати приховані закономірності з потоку даних. НТ не ставить підвищених вимог до точності вхідних даних як на етапі навчання, так і при її використанні після настройки та навчання, наприклад при розпізнаванні симптомів наближення критичних ситуацій, короткотерміновому, а іноді й довготерміновому прогнозуванні. Завдяки цьому НТ здатна навчатися на конкретних прикладах, стабільно розпізнавати, прогнозувати нові ситуації з високим ступенем точності, причому за наявності зовнішніх перешкод (появі суперечливих або неповних значень у потоках інформації).

При використанні НТ робота складається з кількох етапів:

1. Визначення проблеми – того, що користувач-аналітик збирається одержати від НТ на виході. Це може бути вектор, який характеризує систему або процес.

2. Визначення і підготовка вхідних даних для реалізації НТ. При цьому відбирається вся необхідна інформація, яка адекватно й повно описує процес. Для успішного вирішення проблеми формування наборів інформації з метою наступного прогнозування ситуації рекомендується залучати фахівців конкретної галузі. При цьому має бути дотриманий баланс між прагненням збільшити кількість вхідних параметрів та ймовірністю одержати незадовільну навчальну мережу, що може спотворити очікувані прогнози.

3. Введення в систему, підготовка даних, створення файлів для тренування і тестування. Основна мета – формування необхідного набору ситуацій, з якими доведеться працювати аналітику, а потім розподіл вхідних даних за цими ситуаціями. При цьому НТ автоматично реалізує класифікацію, в основі якої – нечітка логіка (fuzzy logic). Як вхідні параметри можуть бути використані штучно створені характеристики системи, зокрема для фондового ринку можуть бути різні індикатори технічного аналізу.